

paa Varer, som er kommet ind før 1. Februar, maa ikke paavirkes af den Omstændighed, at der nu er stor Efterspørgsel efter dem. Enhver Prisforhøjelse, som udnytter denne Konjunktur, indeholder en Overtrædelse af Forordningerne. Paa samme Maade overtræder man dem, hvis man søger gennem en Kædehandel at foretage en Prisforhøjelse. I alle disse Forhold er der imidlertid en enkelt bestemt Ting, som ofte gør det saa vanskeligt at trænge til Bunds deri, det kan godt være, at det i og for sig er en tiltalende Egenskab: man har mere Lyst til at tale om dette Forhold i al Almindelighed end til at paavise de enkelte Tilfælde. Men naar man ikke faar de enkelte Tilfælde paavist, saa man har noget at holde sig til i saa Henseende, er man imidlertid ikke i Stand til at skride ind. Jeg faar uendelig mange Gange, baade af Folketingsmænd her og gennem Breve, Meddelelse om, at det og det siges at være saadan og saadan, den og den skal have gjort det og det, men ofte maa vedkommende Folketingsmand tilføje: Men jeg er desværre stillet saaledes, at den, der har givet mig Meddelelsen, da jeg spurgte, om jeg maatte nævne hans Navn, sagde: Nej, jeg holder ikke af at angive min Nabo. Det samme gælder Brevene, der mangler Stedfæstelse eller Navnefæstelse, saa at man ikke kan skride ind mod Overtrædelse. Hvis man vil, at der skal skrives ind, maa man sætte Myndighederne i Stand dertil. Det Forhold, det ærede Medlem fra Fuglebjerg omtalte, er ikke overset af den overordentlige Kommission. De, der skal vaage over, at Forordningen overholdes, er Myndighederne, men hvis man ønsker, at de skal sørge for, at de overholdes, maa man ogsaa sætte dem i Stand dertil.

Jeg ønsker her at berøre endnu et Forhold, som ikke, i hvert Fald saa vidt jeg har lagt Mærke til, har været fremført under Forhandlingen, men som staar i Forbindelse med Høsten og ofte er fremdraget i den sidste Tid, saa jeg tror, det er rigtigt at fremsætte en Bemærkning derom. Det er Spørgsmaalet om Høstbindegarn, om hvilket en Række Udtalelser har været fremme i forskellige Blade, nogle rigtige, andre urigtige. Høstbindegarnet er jo af den yderste Vigtighed for Landbruget, og meget tidligt søgte derfor den overordentlige Kommission at faa dette Forhold ordnet paa en tilfredsstillende Maade, idet det traf Aftale med en Række store Importfirmaer, som havde sikret sig Høstbindegarn dels i Amerika, dels i England, om, at dette, naar det kom hertil, skulde

sælges til en bestemt Maksimalpris. Denne var rimelig og sikrede de vedkommende Importører en passende Fortjeneste. De tiltraadte Aftalen i enhver Henseende, og Forholdet var derfor ordnet paa en for alle Parter efter Omstændighederne god Maade. Saa indtræffer imidlertid det, som der stadig maa kæmpes mod i disse Aar, at de ventede Tilførsler udebliver. Det i Amerika og England erhvervede Høstbindegarn, der altsaa var købt for lange, lange Tider siden, og med Hensyn til hvilket der ingen Forsømmelse havde været — alle Licenserne med Hensyn til Udførselen var i Orden —, udeblev alligevel paa en for alle vedkommende uforklarlig Maade. Ingen kunde give Oplysning om Grunden til, at det ikke kom; Importørerne kunde ikke give disse Oplysninger, Myndighederne kunde heller ikke give Svar; det blev borte. Det er det, som er Aarsagen til de nuværende Vanskeligheder. Imidlertid blev man opmærksom paa, at der visse Steder i Landet fandtes mindre Beholdninger af Høstbindegarn, som ikke kom frem paa Markedet, men jeg haaber, at dette Forhold skal blive ordnet i disse Dage. Man har troet, at der holdtes store Kvantiteter af Høstbindegarn tilbage i Spekulationsøjemed, men saa vidt det har været muligt at konstatere det, har dette ikke været Tilfældet. Saa vidt man har kunnet konstatere, er det kun ganske smaa Kvantiteter, der ikke er erhvervede gennem de store Importører, jeg tidligere omtalte, men derimod indført for en højere Pris eller produceret af Varer til højere Pris, og derfor holdt tilbage. Det er desværre i Forhold til Landbrugets Forbrug kun ganske smaa Kvantiteter, men det er ønskeligt at faa dem frem. Den overordentlige Kommission har behandlet hvert enkelt af disse Tilfælde og har indstillet, at der gives dem, som har disse Kvantiteter af Høstbindegarn, Tilladelse til at sælge det til den højere Pris, som Producenterens Pris eller Indkøbsprisen medfører. Der vil altsaa komme visse smaa Kvantiteter af Høstbindegarn paa Markedet, men paa den bestemte Betingelse, at de, der faar Dispensation, skal sælge direkte til Forbrugerne, og det er Meningen, at de kun skal sikres mod at afhænde deres Beholdninger med Tab. Det skal senere blive offentliggjort, hvorledes hele Forholdet er.

Idet jeg for at fremme Forhandlingerne maa lade en Række Detailspørgsmaal, som er rettede til mig under Forhandlingerne, ligge og henvise dem til Udvalgsbehandlin-